

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 9C/288/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213237562
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Gašpirová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1213237562.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, v konaní pred samosudcom Mgr. Zuzanou Gašpirovou, v právnej veci navrhovateľa: R. T., nar. X.XX.XXXX, bytom N. K. XXXX, F. R., zastúpená: JUDr. Martinou Válkovou, advokátkou, Jilemnického 21, Trenčín, proti odporcovi: B. V., nar. XX.X.XXXX, A. XX, A., zastúpený JUDr. Annou Besedičovou, advokátkou, Dlhá 7, Ivanka pri Dunaji, o určenie otcovstva k maloletej C. T., nar. X.X.XXXX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Vazovova 7/A, Bratislava, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že odporca B. V., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XX, A. je otcom maloletej C. T., nar. X.X.XXXX z matky R. T., nar. X.XX.XXXX.

Maloletá C. T., nar. X.X.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti navrhovateľky.

Navrhovateľka a odporca budú maloletú C. T., nar. X.X.XXXX zastupovať a spravovať jej majetok.

Styk rodičov s maloletou C. T., nar. X.X.XXXX sa neupravuje.

Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej C. T., nar. X.X.XXXX sumou 140,-Eur mesačne, splatnou vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Zročné výživné za obdobie od 5.11.2013 do 2.3.2016 vo výške 2.315,71 (po započítaní zaplateného výživného odporcom vo výške 720,-Eur) p o v o ľ u j e súd odporcovi splácať v mesačných splátkach po 40,-Eur, splatných k 15. dňu toho ktorého kalendárneho mesiaca k rukám navrhovateľky, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia, pričom v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky riadne a včas, sa stane splatným celý záväzok.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

O náhrade trov konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 5.11.2013, sa navrhovateľka domáhala voči odporcovi určenia jeho otcovstva k maloletej C. T., nar. X.X.XXXX (ďalej len " maloletá"), zverenia maloletej do jej osobnej starostlivosti, pričom túto bude zastupovať a spravovať jej majetok. Zároveň sa domáhala určenia povinnosti odporcu prispievať na výživu maloletej sumou 300,-Eur mesačne vopred k rukám matky od podania návrhu na začatie konania a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že v čase počatia maloletej, sa navrhovateľka intímne stýkala výlučne s odporcom, ktorý s ňou v

rozhodnej dobe býval aj v spoločnej domácnosti. Súčasne s týmto návrhom žiadala, aby súd upravil aj práva a povinnosti rodičov k maloletej. Tým, že maloletá otca nepozná, navrhla ju zveriť do osobnej starostlivosti matky. Nepovažovala za potrebné upraviť autoritatívnym výrokom súdu styk rodičov s maloletou. Navrhovateľka nikdy nebránila odporcovi maloletú vidieť. Výšku výživného odôvodňovala potrebami maloletej, pričom jednotlivé výdavky špecifikovala nasledovne: 60,-Eur mesačne škôlka so stravovaním, 200,-Eur mesačne strava, 33,-Eur záujmové krúžky, 30,-Eur mesačne oblečenie, 20,-Eur mesačne kultúrne podujatia, kino, knihy, 60,-Eur ročne zubár, 20,-Eur ročne poistenie, 40,-Eur ročne mimoriadne výdavky v škôlke. Navrhovateľka uviedla, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej N. T. nar. XX.X.XXXX. Navrhovateľka označila aj ďalšie mesačné výdavky súvisiace s vedením domácnosti a starostlivosťou o maloleté: 888,-Eur hypotéka, 50,-Eur elektrina, 75,-Eur plyn, 50,-Eur voda, 200,-Eur nafta, údržba vozidla, 50,-Eur kozmetika a čistiace potreby.

Súd uznesením č.k. 9C 288/2013-14 zo dňa 15.1.2014 ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, za kolízneho opatrovníka maloletej C. T..

Odporca v rámci svojho písomného vyjadrenia k návrhu na začatie konania zo dňa 31.1.2014 potvrdil, že udržiaval krátko známosť s navrhovateľkou. Koniec známosti bol spôsobený tým, že navrhovateľka aj počas známosti s ním udržiavala kontakt s iným mužom. Vzniesol pochybnosti o svojom otcovstve voči maloletej C. a navrhol vykonanie znaleckého dokazovania za účelom určenia otcovstva. Oznamil, že je zamestnaný v spoločnosti E.G.G., s.r.o. European Guard Group a pôsobí na pozícii člen strážnej služby. Jeho čistý príjem činí okolo 350,-Eur mesačne. Má jednu vyživovaciu povinnosť voči maloletemu synovi F. a to vo výške 100,-Eur mesačne v zmysle rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 5C 539/2008. Návrh navrhovateľky na platenie 300,-Eur mesačne považuje za neprimeraný a nezodpovedajúci potrebám 5 ročného dieťaťa, ktoré je zdravé. V prípade preukázania svojho otcovstva voči maloletej nesúhlasil so zúžením rodičovských práv a povinností otca len na platenie výživného, navrhol preto, aby maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky a aby styk rodičov s maloletou bol ponechaný na ich dohode a aby súd určil, že zastupovať maloleté a spravovať jej majetok budú obaja rodičia.

Súd uznesením č.k. 9C/288/2013-72 zo dňa 29.6.2015, právoplatným dňa 25.7.2015 nariadil predbežné opatrenie, v ktorom uložil odporcovi povinnosť predbežne prispievať na výživu maloletej C. T. sumou 90,-Eur mesačne vopred, vždy do 15.dňa v mesiaci k rukám matky.

V priebehu konania, a to po vyhotovení znaleckého posudku, odporca listom zo dňa 11.11.2015 uznal otcovstvo k maloletej C. T..

Navrhovateľka v rámci svojho vyjadrenia zo dňa 27.11.2015 konštatovala, že odporca si svoju vyživovaciu povinnosť na základe právoplatného predbežného opatrenia plní. Odporca sa však s maloletou ešte nekontaktoval, hoci v zmysle výsledkov znaleckého dokazovania je jeho otcovstvo preukázané. Špecifikovala, pre účely stanovenia výšky výživného, výdavky spojené s výchovou a výživou maloletej nasledovne: strava a drogéria 100,-Eur mesačne (navrhovateľka býva v spoločne domácnosti s maloletou C. a maloletou N., spoločne majú výdavky na stravu a drogériu vo výške presahujúcej 300,-Eur mesačne), tanečná výchova 40,-eur mesačne, dioptrické okuliare 70,-Eur polročne, zubár 40,-Eur polročne (ústna hygiena+ preventívna prehliadka), ošatenie 60,-Eur štvrťročne (kupuje navrhovateľka len v nevyhnutnej miere, nakoľko je v ťažkej finančnej situácii, oblečenie získava aj od rodiny a priateľov ako dar). Navrhovateľka špecifikovala aj výdavky súvisiace so zabezpečením chodu domácnosti a potrieb rodiny: nafta 200,-Eur mesačne (navrhovateľka žije v Dunajskej Lužnej a denne dochádza do Bratislavy), hypotéka 888,-eur mesačne, elektrická energia 37,-Eur mesačne, plyn 64,-Eur mesačne, voda 30,-Eur mesačne, mobilné telefóny 60,-Eur mesačne, hra na gitaru N. 45,-Eur mesačne, doučovanie angličtiny N. 32,-Eur mesačne.

Odporca v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 21.1.2016 uviedol, že k pevnej mzde si môže privyrábať brigádami, čo aj robí. V súčasnej dobe býva s bývalou manželkou a synom F. v spoločnej domácnosti u rodičov bývalej manželky, ktorým prispievajú na domácnosť sumou 200,-Eur mesačne. V máji 2016 očakávajú narodenie druhého dieťaťa. Poukázal aj na vysoké výdavky navrhovateľky v súvislosti s vedením domácnosti, čo v súčte predstavuje 1.809,32 Eur mesačne. Navrhovateľka pri vyčíslení nákladov zahrnula do týchto aj náklady na druhú dcéru N., na úhrade ktorých by sa mal podieľať aj jej biologický otec. Vzhľadom na vyššie uvedené a obsah listinných dôkazov osvedčujúcich príjmy a výdavky odporcu, navrhol výšku mesačného výživného na maloletú C. vo výške 130,-Eur mesačne.

Požiadala súd, aby povolil splácanie zročného výživného v splátkach 20,-Eur mesačne spolu s bežným výživným. Vyslovil súhlas s návrhom matky ponechať úpravu styku s maloletou na dohode rodičov.

Písomným vyjadrením, doručeným súdu dňa 2.2.2016 navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že v priebehu konania sa maloletá stala žiačkou prvého ročníka základnej školy. Pred nástupom do školy mala zvýšené výdavky spojené s kúpou školských pomôcok 200,-Eur a spojené so zariadením detskej izby v sume 450,-Eur. Na stravu v školskej jedálni platí 30,-Eur mesačne, za návštevu školského klubu 20,-Eur polročne, ZRPŠ 20,-Eur za školský rok, tanečná výchova 30,-Eur, výtvarný krúžok 30,-Eur, dioptrické okuliare 70,-Eur polročne, zubár 40,-Eur polročne. Pred tým, v čase od novembra 2013 do júna 2015 navštevovala maloletá škôlku pričom výdavky súvisiace s jej návštevou činili: 30 Eur strava, 20,-eur mesačné školné. Počas návštevy škôlky platila matka krúžok výtvarnej v sume 30,-Eur štvrťročne a tanečnú 30,-Eur polročne. Navrhovateľka poberá prídavky na dve deti spolu v sume 47,04,-Eur. Ďalšie výdavky v súvislosti s vedením domácnosti sú: 200,-Eur nafta, 888,-Eur hypotéka, 37,-Eur elektrická energia, 64,-Eur plyn, 30,-Eur voda, 30,-Eur káblová televízia, 60,-Eur mobilné telefóny (všetko mesačné výdavky). V marci 2015 navrhovateľka predčasne vyplatila auto, ktoré mala dovtedy na lízing. Uvedené vyplatila z darovaných prostriedkov. Uviedla, že jej príjmy nepostačujú na úhradu všetkých výdavkov, preto jej pomáha matka. Navrhovateľka nie je a ani v rozhodnom období nebola poberateľkou dávok v nezamestnanosti.

Kolízny opatrovník maloletej žiadal, vzhľadom na výsledky znaleckého dokazovania, o určenie otcovstva odporcu k maloletej. Navrhoval, aby táto bola zverená do osobnej starostlivosti matky, s tým, že styk rodičov s maloletou nie je potrebné upravovať. Navrhoval, aby maloletú zastupovali a spravovali jej majetok obaja rodičia. Výšku výživného žiadal stanoviť v rozmedzí 170-180,-Eur mesačne.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, založených v spise: rodný list maloletej C. T., potvrdenia o výške príjmov odporcu za obdobie od 11/2013-4/2014, mzdové listy odporcu za obdobie 1/2013-12/2013, 1/2014-12/2014, 1/2015-12/2015, výpisom z listu vlastníctva č. XXXX, potvrdením Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave o lustrácii motorových vozidiel v evidencii, rozsudok Okresného súdu Malacky č.k. 5C 239/2008-27 zo dňa 3.6.2008, výpis z M. A. č. účtu SK XXXXXX XXX XXXX XXXX XXXX, tehotenský preukaz J. V., rozhodnutie Základnej školy v Dunajskej Lužnej o prijatí maloletej C. T. do školy zo dňa 30.3.2015, poštové poukážky, bloky o zaplatení, osvedčenie o absolvovaní predprimárneho vzdelávania zo dňa 30.6.2015, potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok za roky 2013, 2014, 2015, 2016, kalkulácia predčasného ukončenia zmluvy o autokredite, výpisy z účtu navrhovateľky, potvrdenie o vyplatených dávkach v nezamestnanosti zo dňa 6.6.2014, potvrdenia o zdaniteľných príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2014 a 2015- R. T. Zároveň súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru genetika, odvetvie: analýza DNA. Znalec vyhotovil znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa 12.5.2015. Po vykonanom dokazovaní súd zistil nasledovný skutkový stav:

Súd v prvom rade uvádza, že v konaní bolo nesporne preukázané, že odporca je biologickým otcom maloletej C. T.. Znalec v rámci znaleckého posudku dospel k záveru, že otcovstvo odporcu voči maloletej treba považovať za prakticky dokázané a extrémne vysokou pravdepodobnosťou, ktorú možno pre praktické účely stotožniť s istotou. Vychádzajúc z tohto záveru, ktorý nespochybňovala ani jedna strana v konaní, súd ustálil, že odporca je biologickým otcom maloletej a ako takému mu svedčia rodičovské práva a povinnosti v zmysle zákona o rodine.

Nakoľko v zmysle § 113 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o výchove a výžive maloletého dieťaťa, súd následne skúmal skutkové okolnosti za účelom rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinností oboch účastníkov konania.

Navrhovateľka, v rámci svojho výsluchu súdu uviedla, že od novembra 2013 pracovala u viacerých zamestnávateľov na viacerých pozíciách a momentálne pracuje na dohodu ako asistentka trénera. Pred tým od augusta do októbra 2015 pracovala ako manažérka v E. E., pracovný pomer so zamestnávateľom však ukončila, nakoľko má dve maloleté deti a časovo nestíhala. Potvrdila, že na maloleté deti N. a C. poberá prídavky a býva s nimi sama v dome v Dunajskej Lužnej. Na dom spláca hypotéku 888,-Eur mesačne, so splátkami jej však pomáha matka. Potvrdila, že vlastní motorové vozidlo Š. Y., do nedávna splácala leasing. Uviedla, že maloletá C. navštevovala škôlku od novembra 2013, kde navrhovateľka platila 25,-Eur mesačne za stravu a 25,-Eur mesačne na školné. Platila tiež výtvarný krúžok a zumbu.

Od septembra 2015 navštevuje maloletá základnú školu v Dunajskej Lužnej, mimo školy navštevuje hip-hopový krúžok, za ktorý navrhovateľka platí 45,-Eur mesačne. Už približne dva roky nosí maloletá dioptrické okuliare. Dcéra je aj astmatička, lieky však neberie. S maloletou navrhovateľka navštevuje aj zubára, nakoľko jej rastú zuby dvojradovo, čo treba riešiť a s čím sú spojené výdavky. Potvrdila, že odporca po právoplatnosti uznesenia o nariadení predbežného opatrenia pravidelne prispieva na výživu maloletej sumou stanovenou súdom. Ďalej konštatovala, že okrem hypotéky, nespláca žiadne iné pôžičky ani úvery. Na vedenie domácnosti je momentálne sama.

Odporca v rámci svojho výsluchu potvrdil, že od roku 2013 do súčasnosti pracuje v spoločnosti EGG s.r.o. na pozícii strážnik- SBS. Jeho mesačný príjem je okolo 400,-Eur netto. Zároveň sa ale snaží si privyrábať brigádnicky tak, že chodí ako SBS do nočných klubov. Takto si privyrába približne 5 krát mesačne, pričom odmena predstavuje asi sumu 50,-Eur. V súčasnej dobe býva s bývalou manželkou v Stupave a to u jej rodičov, pred tým býval u svojich rodičov, v byte v Bratislave, ktorým na výdavky spojené s bývaním neprispieval. V súčasnej dobe spolu s bývalou manželkou prispievajú jej rodičom na bývanie sumou 200,-Eur mesačne. Odporca uviedol, že má ešte jednu vyživovaciu povinnosť voči synovi F., na ktorého prispieval sumou 100,-Eur mesačne. V súčasnej dobe, keď spolu s bývalou manželkou opätovne žijú spolu, podieľa sa na výdavkoch na výchovu a výživu maloletého syna. Uviedol, že v máji sa im má narodiť ďalšie dieťa. Jedinú splátku, ktorú momentálne spláca, je splátka na auto vo výške 176,-Eur mesačne, pričom auto bude splácať do roku 2018. Nevlastní nehnuteľnosti ani majetok vyššie hodnoty.

Z predložených mzdových listov súd zistil, že odporca pracuje v spoločnosti EGG- European Guard Group, s.r.o. a to od roku 2013 až do súčasnej doby. Za rok 2013 činila jeho priemerná mesačný mzda sumu 292,65 Eur netto, za rok 2014 sumu 305,09 Eur netto, za rok 2015 sumu 299,33 Eur netto. Je nepochybné, a vyplýva to aj z tvrdenia samotného odporcu, že si zároveň privyrába brigádnicky, tým, že vykonáva službu SBS v nočných kluboch. Príjem z tejto činnosti však nepriznával a daňové priznania za neho podával výlučne jeho zamestnávateľ. Je nesporné, že v rozhodnej dobe od roku 2013 uspokojoval svoje potreby bývania tak, že býval u svojej matky, ktorej neuhrádzal žiadny príspevok spojený s uhrádzaním nákladov za bývanie. Uviedol, že v súčasnej dobe žije u rodičov svojej bývalej manželky, spolu s ich spoločným synom, pričom očakávajú narodenie svojho ďalšieho potomka v máji 2016. Odporca nie je (v zmysle informácie podanej Geodetickým a kartografickým ústavom) vlastníkom žiadnej nehnuteľností. Podľa výpisu z evidencie motorových vozidiel je vlastníkom vozidla Y. M. (dátum nahlásenia 13.12.2013). V konaní preukázal a to výpisom z účtu, že pravidelne mesačne spláca spotrebný úver vo výške 176,52 Eur, pričom jeho zostatok k 31.12.2015 činil 5.650,94 Eur. Zároveň má súd za preukázané, že odporca od podania návrhu na začatie konania si plnil (na základe právoplatného súdneho rozhodnutia) vyživovaciu povinnosť voči maloletému F. a to vo výške 100,-Eur mesačne. Táto vyživovacia povinnosť trvá aj teraz, hoci nie vo forme pravidelného prispievania na výživu, ale tak , že maloletý F. žije s odporcom v spoločnej domácnosti. Skutočnosť, že odporca spolu so svojou terajšou partnerkou, očakávajú narodenie ďalšieho dieťaťa je v konaní tiež osvedčená, pričom súd vychádzal z obsahu priloženej tehotenskej knižky.

Čo sa týka majetkových pomerov navrhovateľky, je nesporné, že táto je výlučnou vlastníčkou rodinného domu v Dunajskej Lužnej. Okrem toho je tiež vlastníkom automobilu Š. Y.. Okrem vyživovacej povinnosti voči maloletej C., má rovnako ako odporca ďalšiu vyživovaciu povinnosť aj voči maloletej dcére N.. Ako navrhovateľka v rámci svojej výpovede naznačila, nemá trvalé a stále zamestnanie a to práve kvôli výkone starostlivosti voči maloletým dcéram. V zmysle potvrdení o zdaniteľných príjmoch za roky 2014 a 2015 je zrejmé, že úhrn jej príjmov ročne činil pomerne zanedbateľnú sumu 482,11 Eur resp. 543,-Eur. Okrem toho poberala prídavky na dieťa vo výške 47,04 Eur za roky 2014, 2015 a 2016. Sama uviedla, že na dom spláca hypotéku 888,-Eur mesačne, pričom splácala aj splátky na auto. S týmito výdavkami jej pomáhajú rodinní príslušníci, najmä matka. Súd v tejto súvislosti uvádza, že je nesporné, že deklarované príjmy navrhovateľky a jej výdavky (v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 27.1.2016 ich navrhovateľka vyčíslila sumou 1.309,-Eur spolu) sú v hrubom nepomere a je zrejmé, že na financovanie či už splátok hypotéky, auta, ale aj s financovanie základným potrieb seba a maloletých detí, jej musia logicky prispievať aj iné osoby a to z väčšej časti. Je nesporné, že ak navrhovateľka býva sama v rodinnom dome, v ktorom s ňou žije aj maloletá C., musí uhrádzať aj náklady spojené so základnou prevádzkou a údržbou domu, teda platiť elektrinu, vodu, plyn a podobne.

Čo sa týka maloletej C. T., nárok na platenie výživného voči odporcovi bol v konaní uplatnený od podania návrhu na začatie konania. V čase podania návrhu navštevovala maloletá škôlku, o čom navrhovateľka priložila do spisu doklad- osvedčenie o absolvovaní predprimárneho vzdelávania. Je zrejmé, že od septembra 2015 navštevuje maloletá základnú školu v Dunajskej Lužnej, o čom bol tiež do spisu založený listinný dôkaz. Z vykonaného dokazovania aj z postoja a vyjadrení oboch účastníkov konania je zrejmé, že do dnešnej doby vykonávala osobnú starostlivosť o maloletú C. výlučne navrhovateľka, ktorá doteraz (s výnimkou výživného plateného odporcom na základe rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia) uhrádzala aj všetky náklady súvisiace s výchovou a výživou maloletej. Navrhovateľka preukázala predložením jednotlivých poštových poukážok, že v súvislosti s návštevou škôlky ako aj školy, vznikli primerané náklady spojené so stravou (20,-Eur za škôlku, okolo 30,-Eur mesačne za stravu), pričom maloletá navštevovala aj navštevuje tanečný krúžok a základnú umeleckú školu- výtvarný krúžok, s ktorých návštevou sú spojené poplatky (navrhovateľka osvedčila platenie sumy 30,-Eur štvrťročne za výtvarnú, 30,-Eur polročne za tanečnú). Rovnako v konaní navrhovateľka osvedčila aj zvýšené výdavky v súvislosti so začatím riadnej školskej dochádzky(navrhovateľka kupovala základné potreby ako aktovku, peračník, ale aj nábytok do detskej izby).

Obaja účastníci zhodne uviedli, že dátumom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, ktorým súd nariadil predbežné opatrenie (dňa 25.7.2015) navrhovateľ pravidelne prispieva na výživu maloletej sumou 90,-Eur mesačne. Súd uvádza, že do dňa rozhodnutia vo veci samej (2.3.2016) vychádzajúc z vyššie uvedených vyjadrení, odporca uhradil na výživnom sumu 720,-Eur.

Podľa § 113 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o výchove a výžive maloletého dieťaťa.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 94 ods. 1 a 2 Zákona o rodine ak nedošlo k určeni otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd. Za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevyklučujú závažné okolnosti.

Podľa § 62 ods. 1 až 6 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 65 ods. 1,2,3 Zákona o rodine Ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní. Výživné ploletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané

majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Nakoľko v konaní bolo preukázané, že biologickým otcom maloletej C. je odporca, súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení vyhovel návrhu navrhovateľky a určil jeho otcovstvo k maloletej. Vychádzajúc z tohto záveru súd konštatuje, že tak navrhovateľka ako odporca sú nositeľmi rodičovských práv a povinností voči maloletej C. T. Súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletej, ale aj jej zastupovanie a správa majetku. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia, pričom sú povinní pri ich výkone chrániť najmä záujem maloletého dieťaťa. Práve záujem maloletého dieťaťa mal v tomto prípade na zreteli aj konajúci súd, pričom jeho cieľom bolo preskúmať jeho odôvodnené potreby s prihliadnutím na jeho vek, zdravotný stav, záujmy a tieto následne konfrontovať s možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi jeho rodičov.

Súd zveril maloletú C. do osobnej starostlivosti navrhovateľky- matky, vychádzajúc najmä z toho, že matka vykonávala túto starostlivosť aj doteraz a to bez akejkoľvek účasti odporcu a preto je nesporné, že s maloletou majú vytvorenú potrebnú citovú väzbu, ktorá je pre dieťa vo veku 7 rokov nevyhnutne potrebná. Proti tomuto zvereniu nenamietal ani odporca. Je ale nepochybne v záujme maloletej, aby odporca si postupne nachádzal cestu k osobnosti maloletej, s touto sa zblížoval a snažil sa o vytvorenie si harmonického vzťahu. Maloletá je vo veku, kedy nepochybne potrebuje aj mužský vzor správania, ktorý môže nájsť práve u svojho otca a ktorého povinnosťou je poskytnúť jej nielen finančné plnenie ale zároveň aj citovú stabilitu a podporu. Preto súd pri rozhodovaní o úprave styku prihliadol na súhlasný návrh rodičov, ktorý avizovali, že úprava styku nie je potrebná autoritatívnym výrokom súdu a že sa na tejto budú vedieť dohodnúť. Súd, v snahe aplikovať ustanovenie § 28 ods. 2 Zákona o rodine, ktorý deklaruje rovnosť rodičovských práv a povinností oboch rodičov a taktiež v snahe zabezpečiť rámec a zákonnú možnosť odporcovi podieľať sa na výchove svojho maloletého dieťaťa, určil právo zastupovania maloletej a správu jej majetku v prospech oboch rodičov. Práve touto úpravou súd umožní odporcovi plniť si svoje rodičovské práva ale najmä povinnosti celoplošne a vo všetkých sférach bežného života.

V podstate jediných sporným momentom v konaní, za účelom ktorého prebehla v konaní nosná časť dokazovania, bolo určenie vyživovacej povinnosti odporcu k maloletej C.. Ako už súd vyššie naznačil vyživovacia povinnosť zaťažuje nesporne oboch rodičov, pričom súd v zmysle zákona musí prihliadnuť nielen na odôvodnené potreby maloletej, ale tiež na schopnosti, možnosti a majetkové pomery toho, ktorému svedčí vyživovacia povinnosť. Je zrejme, že odporca si svoju vyživovaciu povinnosť od podania návrhu na začatie konania neplnil (s výnimkou uhradenia 720,-Eur na základe právoplatného predbežného opatrenia), s maloletou sa nestýkal a osobnú starostlivosť vykonávala výlučne navrhovateľka.

Súd vychádzal zo skutočnosti, že maloletá C. je dieťa, ktoré má na svoj vek primerané potreby, nevykazuje zdravotné problémy. Potreba nosenia okuliarí a návštevy zubára sú podľa názoru súdu zdravotné komplikácie nie závažného charakteru a ako také nevyžadujú nadmerne zvýšené náklady v porovnaní s inými deťmi vo veku maloletej C.. Maloletá v rozhodnej dobe (od podania návrhu na začatie konania) navštevovala škôlku, v rámci ktorej sa zúčastňovala aj primeraných aktivít v podobe tanečného a výtvarného krúžku. Od septembra 2015 začala navštevovať základnú školu, čím došlo, podľa názoru súdu k zmene jej potrieb, resp. navýšeniu rozsahu plnenia vyživovacej povinnosti u oboch rodičov, čo do výdavkov súvisiacich s jej výchovou a výživou. Je nesporné, že spolu s návštevou školy vznikli nové náklady (prispôsobenie vybavenia detskej izby, pravidelný nákup školských pomôcok, ošatenia) a taktiež maloletá už v súčasnej dobe má nepochybne iné nároky súvisiace s trávením voľného času, ako keď navštevovala škôlku. Práve z týchto dôvodov zastáva súd názor, že od septembra 2015 došlo k zmene pomerov u maloletej, kedy sa vyživovacia povinnosť, čo do rozsahu a kvantity plnenia, zvýšila. Pri svojom rozhodovaní súd preto zobral na zreteľ tento záver a dôkladne sa s ním vypořiadal.

Čo sa týka majetkových pomerov odporcu, tie sa v zásade v priebehu konania (od podania návrhu na začatie konania) nezmenili. Odporca neustále pracuje v rovnakej firme, pričom výške jeho príjmov činí obdobnú sumu (okolo 300,-Eur netto mesačne). Sám odporca okrem automobilu, ktoré spláca v pravidelných mesačných splátkach vo výške 176,-Eur, nevlastní žiadny iný majetok vyššej hodnoty. Súd však musel prihliadnuť na avizovanú skutočnosť, že mzda, ktorú dostáva odporca od svojho zamestnávateľa nepredstavuje jeho jediný príjem. Sám odporca uvádza, že si privyrába rôznymi brigádami (v rámci poskytovania služieb SBS), pričom jeho príjem z takýchto brigád činí okolo 250,-Eur mesačne. Výšku týchto príjmov však súd nemohol overiť, nakoľko ako uviedol sám odporca, tieto príjmy nepriznal a nebola z nich odvodená daň. Súd vychádzajúc z toho, že odporca má zjavne možnosť privyrobiť si aj inak, ako výkonom svojej práce v pracovnoprávnom vzťahu, uvádza, že možnosti a schopnosti odporcu zvýšiť svoj príjem, ako muža v produktívnom veku, ktorý netrpí žiadnymi zdravotnými komplikáciami, okrem toho v Bratislavskom kraji, kde je nepochybne ponuka pracovných možností širšia, sú nepochybne vyššie ako tie, ktoré deklaruje v súdnom konaní. Súd má preto za to, že hoci odporca súdu osvedčil existenciu ďalšej vyživovacej povinnosti vo výške minimálne 100,-Eur mesačne, ako aj povinnosť splácať úver vo výške 176,-Eur mesačne, nemožno dospieť k výške výživného len púhym odčítaním sumy deklarovaných príjmov a výdavkov, čo by činilo 274,-Eur. Takáto suma by bola nepochybne minimálnym základom pre možnosti platenia vyživovacej povinnosti a hoci je nutné ponechať povinnému subjektu aspoň sumu životného minima pre účely uspokojovania jeho životných potrieb, nemožno opomenúť ani vyššie uvedené závery súdu o nemožnosti kontroly reálnych príjmov odporcu a taktiež o jeho možnostiach a schopnostiach, ktoré svedčia v prospech možnosti dosiahnutia vyššieho príjmu. Podľa názoru súdu táto snaha odporcu je namieste minimálne s prihliadnutím na jeho rozširujúce sa vyživovacie povinnosti. Súd v tejto súvislosti ešte dodáva, že pri určení výšky vyživovacej povinnosti nemohol prihliadnuť na skutočnosť, že odporcovi v budúcnosti pribudne ďalšia vyživovacia povinnosť. V zmysle § 154 Občianskeho súdneho poriadku predstavuje pre rozsudok rozhodujúci stav ten, ktorý je aktuálny v čase jeho vyhlásenia. Narodenie dieťaťa v budúcnosti nepochybne predstavuje zmenu pomerov u odporcu, avšak súd v tomto konaní a pri vyhlásení rozsudku, nemôže na túto skutočnosť prihliadnuť, nakoľko ešte nenastala. Súd však prihliadol na to, že sám odporca avizoval, že počas bývania u matky, nemusel na bývanie a náklady s tým spojené vynakladať žiadne prostriedky.

Ako už bolo vyššie naznačené, súd skúmal aj majetkové pomery navrhovateľky, ktorá rovnako ako odporca je v produktívnom veku s deťmi už školopovinnými a ako taká má možnosť sa zamestnať. V rokoch 2014 a 2015 navrhovateľka nevykazovala temer žiadne príjmy, hoci výdavky, ktoré vynakladala na vedenie domácnosti, splácanie hypotéky, výdavky na automobil, boli nadštandardné. Sama navrhovateľka nepoprela, že jej finančne pomáhajú iné osoby, najmä matka, ktorá jej poskytuje aj vyššie finančné obnosy ako dary, čo bolo v konaní preukázané aj výpisom z účtu č.I. 132. V podstate aj v tomto prípade (rovnako ako u odporcu) existuje na strane navrhovateľky možnosť zvyšovania svojich príjmov, pričom ale z opisu jej majetkovej situácie je zrejmé (vlastní rodinný dom, automobil, nemá žiadne iné úvery), že táto nevykazuje znaky nedostatocnosti alebo kritickosti. Aj keď majetková situácia navrhovateľky je nepochybne lepšia (v porovnaní s odporcom) a mohla by plniť vyživovaciu povinnosť vo väčšom rozsahu ako odporca, súd vyhodnotil v prospech navrhovateľky práve výkon osobnej starostlivosti o maloletú, ktorú odporca nevykonával a ktorá musí byť kompenzovaná v určení výšky výživného pre odporcu.

S prihliadnutím na všetky vyššie vymedzené dôvody a závery súdu, súd konštatuje, že za primerané považuje v čase od podania návrhu na začatie konania 5.11.2013 do konca augusta 2015 výživné vo výške 100,-Eur mesačne. Táto výška zohľadňuje vek dieťaťa ako aj povinnosť oboch rodičov podieľať sa na výchove a výžive svojho maloletého dieťaťa (výška platieb za škôlku a stravu činila 50,-Eur mesačne, krúžky v prepočte na mesiac okolo 15 Eur, s tým, že súd musel zobrať do úvahy aj plnenie základných potrieb dieťaťa v súvislosti s jeho stravovaním, ošatením a podobne). Okrem toho súd musel vychádzať aj zo skutočnosti, že odporca nevykazoval vysoký príjem v tejto rozhodnej dobe a tiež mal, rovnako ako navrhovateľka, inú vyživovaciu povinnosť. Každopádne táto suma zohľadňuje aj skutočnosť, že maloletá C. nevykazovala závažné zdravotné problémy a išlo ešte o pomerne malé dieťa, ktorého potreby v tejto dobe boli ustálené a čo do kvantity sa nerozširovali. Matka jej v tejto dobe zjavne vedela zabezpečiť primeranú starostlivosť, aj s prihliadnutím na finančnú pomoc, ktorej sa jej dostávalo a súd nemôže opomenúť povinnosť vychádzať aj z deklarovanej životnej úrovne odporcu, na ktorej sa má právo maloletá podieľať, ale ktorá bola zjavne nižšia, ako životná úroveň navrhovateľky. Zročné výživné

za toto obdobie činilo sumu 2.186,68 Eur (t.j. ročné výživné za 25 dní mesiaca 11/2013 v sume 86,68 Eur a ročné výživné za 21 mesiacov od 12/2013 do 8/2015 vo výške 2.100,-Eur).

Súd, ako už bolo vyššie uvedené, prihliadol na skutočnosť, že u maloletá C. od septembra 2015 začala navštevovať základnú školu, s čím boli spojené zvýšené výdavky. Rovnako v súvislosti s jej návštevou budú tieto výdavky permanentne vyššie aj v budúcnosti, maloletá je staršia a jej nároky na stravu, ošatenie a spôsob trávenia voľného času sa nepochybne rozširujú. Preto pri určení výšky výživného je potrebné túto skutočnosť zohľadniť a pretaviť aj do úpravy jeho samotnej výšky. Vychádzajúc z nezmenených pomerov oboch rodičov súd konštatuje, že primeraná výška výživného, na ktorej platenie súd zaviazal odporcu, je 140,-Eur mesačne. V tejto sume je zohľadnené práve narastanie nárokov maloletej, zvýšené výdavky spojené s návštevou školy, ako aj skutočnosť, že osobnú starostlivosť o maloletú vykonáva matka. Podľa názoru súdu táto suma, spolu so sumou, ktorú poskytuje na výživu matka, nepochybne pokryje nielen základné výdavky súvisiace s výchovou a výživou maloletej, ale zabezpečí aj prípadné výdavky súvisiace s jej zdravotným stavom (zubár, okuliare a podobne). Od začiatku septembra 2015 do 2.3.2016 teda predstavuje výška ročného výživného sumu 849,03 Eur (t.j. ročné výživné za 6 mesiacov od 9/2015 do 2/2016 v sume 840,-Eur a ročné výživné za 2 dni mesiaca 3/2016 v sume 9,03 Eur).

Spolu výška ročného výživného predstavuje 3.035,71 Eur, od ktorej je potrebné odčítať už uhradené výživné v sume 720,-Eur. Sumu 2.315,71 Eur umožnil súd odporcovi uhrádzať spolu s bežným výživným v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,-Eur. Hoci odporca navrhol splátku vo výške 20,-Eur, táto sa súdu javila ako neprimerane nízka, najmä vzhľadom k tomu, že takto by došlo k splateniu ročného výživného až po 10 rokoch, čo by nepochybne stratilo svoj praktický význam. Taktiež ale nemohol odporcu zaviazat' na sumu vyššiu, nakoľko jeho výdavky v súčasnej dobe sú pomerne vysoké a nepochybne spojené aj s prípravou na príchod ďalšieho potomka, na čo súd v tejto súvislosti (pre účely určenia spôsobu splácania ročného výživného) prihliadol.

Záverom len súd dodáva, že rozhodol vo veci s prihliadnutím na stanoviská oboch sporových strán, vychádzajúc z vykonaného dokazovania. Taktiež ale zohľadnil skutočnosť, že ide o platenie výživného na maloletú, kedy odporca musí zvážiť svoje budúce možnosti zamestnať sa a prípadne si zvýšiť príjem, práve za účelom plnenia si svojich základných povinností ako rodič. Súd ešte uvádza, že výška výživného uplatneného navrhovateľkou v sume 300,-Eur mesačne je vysoká a to najmä s prihliadnutím na vyššie spomínanú argumentáciu súvisiacu s majetkovými pomermi odporcu a taktiež táto suma nezodpovedá potrebám maloletej, na ktorej výžive sa má a musí podieľať nielen odporca ale aj navrhovateľka.

O náhrade trov konania súd v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.